

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๗๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๙๑๔ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนภ./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตณ./กพร./สนภ./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สวส. ส่งเรื่องของนางปาริชาติ พจนศิลป์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๓๐๖๗) กลุ่มวิชาการ สวส. ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการสะสมอาหารในใบและช่อกำหนดอกของมังคุด
ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๒๐๑๖๓-๐๑-๐๒-๐๐-๐๒-๖๓, ๐๑-๒๐๑๖๓-๐๑-๐๑-๐๐-๐๑-๖๓ และ ๐๑-๒๐๑๖๓-๐๑-๐๒-๐๐-๐๗-๖๓
ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ – กันยายน ๒๕๖๔
สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางปาริชาติ พจนศิลป์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน	๗๐	หัวหน้าการทดลอง
นายธีรวุฒิ ชุตินันท์กุล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน ปฏิบัติงานที่ กลุ่มวิจัยก๊าซเรือนกระจกสำหรับ ภาคเกษตร กองวิจัยพืชเศรษฐกิจใหม่และการ จัดการก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคเกษตร	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นางชมภู จันทิ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

มังคุดเป็นไม้ผลเศรษฐกิจหลักที่มีความต้องการสูงของตลาดในทุกฤดูการผลิต อย่างไรก็ตามปัญหามังคุดติดผลไม่สม่ำเสมอหรือติดผลน้อยในแต่ละปียังคงไม่สามารถจัดการการผลิตมังคุดได้ตามที่ต้องการ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ศึกษาถึงการจัดการกับปัจจัยสภาพแวดล้อม การใช้แสง LED และการควบคุมอุณหภูมิที่มีผลต่อการสะสมอาหารในใบมังคุดและการช่อกำหนดอกของมังคุด ซึ่งจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกดอกของมังคุดในจังหวัดจันทบุรี พบว่า กรรมวิธีที่มีการจัดการตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรที่มีการตัดแต่งกิ่งหลังการเกี่ยวและการชักนำด้วยการเครียดน้ำ ส่งผลทางสรีรวิทยาภายในต้นมังคุด ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพสังเคราะห์แสง และค่า C/N Ratio ในช่วงก่อนออกดอก สูงกว่าต้นมังคุดตามวิธีเกษตรกร ซึ่งการออกดอกติดผลของมังคุดในรอบปีแต่ละพื้นที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับสภาพอากาศในแต่ละปี การผลิต ส่วนการเพิ่มปริมาณแสงโดยการให้แสง LED เป็นระยะเวลา ๓ เดือน พบว่า การให้แสง LED สีขาว (๑๐๐ $\mu\text{mol m}^{-2}\text{s}^{-1}$) ตั้งแต่ ๖.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ให้อัตราสังเคราะห์แสงสุทธิในรอบวันสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยของค่า C/N ratio ที่มีเปอร์เซ็นต์เพิ่มขึ้นมากที่สุด และการศึกษาช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมในการช่อกำหนดอกของมังคุด พบว่า กรรมวิธีควบคุมอุณหภูมิกลางวัน ๒๕ °C และกลางคืนที่ ๑๕ °C มีเปอร์เซ็นต์การออกดอกและติดผลมากที่สุด และการเปลี่ยนแปลงของปริมาณฮอร์โมนจิบเบอเรลลินในใบมังคุดก่อนกรรมวิธีกับหลังกรรมวิธีมากที่สุด

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การศึกษาผลของ NAA (Naphthyl acetic Acid) ที่มีต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการติดผลในมะพร้าวน้ำหอม

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๕๖-๖๒-๐๔-๐๒-๐๐-๐๑-๐๒-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
นางปาริชาติ พจนศิลป์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน	๗๐	หัวหน้าการทดลอง
นางวิไลวรรณ ทวีศรี ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
นายเพทาย กาญจนเกษร ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร นครปฐม จังหวัดนครปฐม สำนักวิจัยและพัฒนา การเกษตร เขตที่ ๕ จังหวัดชัยนาท	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

มะพร้าวน้ำหอมเป็นมะพร้าวบริโภคผลสดที่มีความต้องการบริโภคสูงทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตามการผลิตมะพร้าวอ่อนยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากผลผลิตมะพร้าวในแต่ละปีได้รับผลกระทบจากภัยแล้งทำให้ปริมาณผลผลิตลดลงและไม่ได้มาตรฐานเพื่อส่งออก การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สาร NAA (Naphthyl Acetic Acid) ในช่วงการเจริญเติบโตทาง reproductive ร่วมกับการจัดการระบบน้ำในแปลงปลูกมะพร้าวน้ำหอมที่จะส่งผลในการเพิ่มประสิทธิภาพการติดผลในมะพร้าวน้ำหอม ทั้งในส่วนของ การเพิ่มปริมาณการแตกจั่น ปริมาณดอกตัวเมีย และการติดผลต่อจั่น และคุณภาพของผลผลิตมะพร้าว โดยดำเนินการทดลอง ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรนครปฐม กรมวิชาการเกษตร จังหวัดนครปฐม ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ ถึง กันยายน ๒๕๖๔ จากการศึกษาพบว่า ระบบน้ำมีอิทธิพลต่อการผลิตมากที่สุด โดยกรรมวิธีที่มีระบบน้ำและการพ่นสาร NAA ร่วมกับระบบน้ำให้ค่าเฉลี่ยของปริมาณการแตกจั่น จำนวนดอกตัวเมีย เปอร์เซ็นต์การติดผลมากกว่ากรรมวิธีควบคุม (ไม่มีระบบน้ำ) รวมทั้งผลผลิตมะพร้าวน้ำหอมมีคุณภาพทั้งในส่วนของขนาด น้ำหนักเนื้อ น้ำหนักน้ำ มากกว่ากรรมวิธีที่ไม่มีระบบน้ำ

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง แนวทางการวิจัยเพื่อการรักษาเสถียรภาพสินค้าลำไยสำหรับการส่งออก

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่

๑. การสกัดและการใช้ประโยชน์ของสารแทนนินจากเปลือกมะพร้าวอ่อนในการบำบัดคุณภาพน้ำทิ้งจากโรงงานแปรรูปมะพร้าว นำเสนอผลงาน การประชุมวิชาการสถาบันวิจัยพืชสวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓
๒. บทความ “เทคนิคการเพิ่มประสิทธิภาพผลิตเพื่อควบคุมลำไยติดดอกออกผลอย่างสม่ำเสมอในการผลิตนอกฤดู” เผยแพร่ทาง เว็บไซต์สถาบันวิจัยพืชสวน ปี ๒๕๖๔
๓. บทความ “เมื่ออากาศแปรปรวนมีผลต่อการติดผลของมะม่วง ชาวสวนจะตั้งรับปรับเปลี่ยนอย่างไร?” วารสารเคหการเกษตร ปี ๒๕๖๔
๔. บทความ เรื่อง การใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตร่วมกับระบบน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการติดผลในมะพร้าวน้ำหอม เผยแพร่ทาง เว็บไซต์สถาบันวิจัยพืชสวน ปี ๒๕๖๕
๕. ผลของแสง LED ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการสังเคราะห์แสงและการสะสมอาหารในใบมังคุด การประชุมวิชาการพืชสวนแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐ วารสารแก่นนคร ปีที่ ๕๑ ฉบับพิเศษ๓ ปี ๒๕๖๖

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ

เรื่อง การผลิตลำไยและการวิเคราะห์เสถียรภาพสินค้าลำไยเพื่อการส่งออก

แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางปาริชาติ พจนศิลป์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๓๐๖๗)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๓๐๖๗)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง แนวทางการวิจัยเพื่อการรักษาเสถียรภาพสินค้าลำไยสำหรับการส่งออก

๒. หลักการและเหตุผล

ลำไยเป็นหนึ่งในไม้ผลเศรษฐกิจหลักและเป็นสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดภาคเหนือ ลำไยมีปริมาณความต้องการสูงทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก ทั้งในรูปแบบสดและผลิตภัณฑ์ สามารถทำรายได้ต่อปีในปริมาณสูงในแต่ละปี โดย ปี ๒๕๖๕ มีพื้นที่ปลูกลำไยทั้งประเทศประมาณ ๑.๒ ล้านไร่ โดยอยู่ในเขตภาคเหนือ ร้อยละ ๗๓.๕๘ ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกโดยเฉพาะจังหวัดจันทบุรี สระแก้ว และในพื้นที่ภาคกลาง ในเขตจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ผลิตภัณฑ์ลำไยที่มีการออกสู่ตลาดในแต่ละแบ่งเป็นสินค้าลำไยในลักษณะแปรรูปเป็นลำไยอบแห้งและผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๗๐ และบริโภคเป็นผลไม้สด คิดเป็นร้อยละ ๓๐ สภาพปัญหาของการผลิตและการตลาดลำไยของประเทศ พบว่า มีสัดส่วนผลผลิตลำไยคุณภาพสูง (เกรด AA) คิดเป็นร้อยละ ๓๐ ของผลผลิตที่ออกสู่ตลาด ซึ่งน้อยกว่าที่ควรจะเป็นโดยเฉพาะพื้นที่เพาะปลูกของภาคเหนือ สัดส่วนลำไยคุณภาพน้อยกว่าภาคตะวันออกโดยเปรียบเทียบ ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่ดำเนินการผลิต/ปลูกตามความเคยชิน รวมทั้งมีการบริหารจัดการส่วนไม่ประณีตอย่างที่ควรจะเป็น ปัญหาการขาดแคลนแรงงานรับจ้างให้บริการบำรุงรักษาและจัดการสวนในบางช่วงเวลาการผลิต ซึ่งส่วนใหญ่การผลิตลำไยในภาคเหนือยังเป็นการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น ส่งผลต่อประสิทธิภาพการผลิตและกำไรสุทธิที่เกษตรกรจะได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น รวมถึงการขาดความหลากหลายของสายพันธุ์ลำไยที่เป็นการค้า ในขณะที่ด้านกลไกตลาดลำไยยังไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากโครงสร้างตลาดยังมีลักษณะตลาดผู้ซื้อน้อยราย (ล้งต่างชาติที่รวมตัวและผูกขาด) จึงสามารถขึ้นราคาค่าหรือกำหนดราคาให้ต่ำ/ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นไปตามกลไกการตลาด รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ในการชะลอหรือยืดอายุผลไม้เพียงพอและไม่มีมาตรฐาน เช่น การอบแห้ง การอบสารเคมี การเก็บรักษาในอุณหภูมิที่เหมาะสม เป็นต้น ส่งผลให้เกษตรกรมีอำนาจการต่อรองน้อยโดยเปรียบเทียบ อีกทั้งเงื่อนไขและมาตรฐานด้านสุขอนามัยพืชของประเทศผู้นำมีความเข้มงวดสูง ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนศึกษาการสร้างแผนการดำเนินงานในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตเพื่อรักษาเสถียรภาพสินค้าลำไยของประเทศไทย เพื่อให้การผลิตลำไยสามารถรักษามาตรฐานและมีศักยภาพในการส่งออกได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

ลำไยเป็นผลไม้เศรษฐกิจหลักที่มีมูลค่าการส่งออกหลัก ซึ่งในปี ๒๕๖๖ มูลค่าการส่งออกผลไม้และผลิตภัณฑ์ ๒๐๗,๕๖๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๒ ของมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมด (ไม่รวมสินค้าปศุสัตว์ และประมง) โดยเป็นการส่งออกลำไยสดและผลิตภัณฑ์ ๓๑,๓๗๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของมูลค่าการส่งออก ผลไม้และผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของไทย โดยมีตลาดหลักคือ จีน เวียดนาม และอินโดนีเซีย ซึ่งการผลิตลำไยให้ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของตลาด มีอุปสรรคหลายประการทั้งปัญหาด้านการผลิต ทั้งนี้การผลิตลำไยในปัจจุบันของประเทศไทย พบว่า ผลผลิตลำไยส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๗๐ - ๘๐ ของผลผลิตทั้งหมดจะส่งออกไปตลาดต่างประเทศ ในรูปของลำไยสด และลำไยอบแห้ง โดยลำไยสดและลำไยอบแห้งของไทยเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคในต่างประเทศ ปัญหาการผลิตลำไยที่สำคัญ

คือการขยายพื้นที่ปลูกไปสู่พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมทำให้มีผลผลิตต่ำและคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น การขาดองค์ความรู้ที่มีความเหมาะสมในการจัดการปุ๋ยและน้ำ อีกทั้งแมลงและโรคศัตรูลำไย ยังนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งเมื่อระบาดแล้วมีผลกระทบต่อการผลิตโดยตรง หรือโดยทางอ้อมที่ ส่งผลต่อการรับซื้อของตลาดต่างประเทศ ดังนั้น ความต้องการบริโภคลำไยของตลาดต่างประเทศจึงเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อการส่งออก อีกทั้งมาตรการการนำเข้าสินค้าเกษตร และการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐของประเทศผู้นำเข้า ซึ่งจีนเป็นประเทศผู้นำเข้ารายใหญ่ของไทย ดังนั้นการกำหนดมาตรการต่างๆ ในการนำเข้าของประเทศจีนส่งผลกระทบต่อผู้ส่งออกและการส่งออกลำไยของไทย เช่น การกำหนดราคาประเมิน ซึ่งใช้เป็นฐานในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ให้สูงขึ้น และการกำหนดให้สวนลำไยต้องผ่านการตรวจสอบรับรองมาตรฐาน GAP และโรงคัดบรรจุต้องผ่านการตรวจสอบรับรองมาตรฐาน GMP ก่อนการส่งออกไปจีน อีกทั้งยังในส่วนของการเฝ้าระวังโรคและแมลงศัตรูที่สำคัญ ซึ่งเป็นอีกมาตรฐานสำคัญที่เป็นข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า ดังนั้นในการจะบริหารจัดการสินค้าลำไยให้เกิดความสมดุลทั้งปริมาณและคุณภาพครอบคลุม ควรมีการวิเคราะห์ถึงแนวทางการแก้ปัญหาตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อเป็นการพัฒนาปรับการเพิ่มผลิตภาพ (Improved Productivity) และยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทำให้เกิดความสมดุลเกิดเสถียรภาพในสินค้าลำไยทั้งระบบ

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้มีการประชุมเสนอข้อคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ทั้งระบบเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาลำไย เพื่อให้เกิดหรือรักษาเสถียรภาพสินค้าลำไยอย่างมีสมดุล จึงมีการวางแผนการทั้งนี้ ได้จัดทำแผนการดำเนินงานในการสร้างเสถียรภาพกลุ่มสินค้าลำไย โดยจัดลำดับความเร่งด่วนของการดำเนินการออกเป็น ๓ ระยะ คือ

ระยะสั้น ได้แก่ ๑) กำหนดมาตรการในการควบคุมการผลิตภายใต้มาตรการข้อกำหนดของประเทศคู่ค้า ในการผลิตลำไยตลอดห่วงโซ่อุปทาน ๒) จัดทำ Zoning เพื่อกำหนดขอบเขตการช่วยเหลือเกษตรกร ๓) พัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น การตรวจสอบรับรองมาตรฐาน กระบวนการผลิต GAP มาตรฐานสินค้าลำไยให้เป็นปัจจุบัน ๔) สนับสนุนและเร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำผลวิจัยที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตลำไยนำมาถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสู่เกษตรกร ๕) สนับสนุนการทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) แร่งงานระหว่างประเทศ ๖) สนับสนุน ส่งเสริมนโยบายการตลาด ในการประชาสัมพันธ์ การทำการตลาดในรูปแบบต่างๆ ในสินค้าลำไยสดและผลิตภัณฑ์ ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ๗) กำหนดมาตรการควบคุมพ่อค้าคนกลาง (ล้ง) รวมถึงการควบคุมต้นทุนการผลิตในด้านปัจจัยการผลิตต่าง ๆ

ระยะกลาง ได้แก่ ๑) จัดทำ Zoning ในการผลิตลำไยในฤดูการผลิตและนอกฤดูการผลิต ๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรสร้างความหลากหลายทางสายพันธุ์ลำไย ๓) สนับสนุนและส่งเสริมการผลิตลำไยคุณภาพ ปลอดภัยพิชกักกัน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๔) สนับสนุนให้มีการจัดทำระบบการจดทะเบียนรวบรวมชุดข้อมูลด้านการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน ๕) เปิดตลาดส่งออกที่หลากหลายประเทศเพิ่มขึ้น ๖) สนับสนุนระบบประกันภัยพืชผลเกษตร (ลำไย) ๗) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่หรือเกษตรอัจฉริยะในการผลิตลำไย

ระยะยาว ได้แก่ ๑) ส่งเสริมการผลิตเพื่อความยั่งยืน รวมถึงสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันเกษตรกร/ผู้ประกอบการ/Smartfarming/เกษตรกรพันธสัญญา จัดตั้งสถาบันเกษตรกรผู้ปลูกลำไย ๒) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจและโอกาสให้ผู้ประกอบการธุรกิจสวนลำไยรุ่นใหม่เข้าสู่อุตสาหกรรมผลิตลำไย ๓) พัฒนากฎหมาย ระเบียบ ที่ครอบคลุมและปฏิบัติได้ ๔) สนับสนุนให้มีการพัฒนาแรงงานในท้องถิ่น รวมถึงสร้างแรงจูงใจมากขึ้นในการผลิตลำไย

ข้อเสนอ

๑. จัดทำแผนการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นแนวทางการแก้ปัญหาทั้งระบบตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยให้กำหนดให้มีความชัดเจนทั้งในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว เพื่อให้เกิดการวิจัยที่ได้ผล การศึกษาที่ตรงกับความต้องการหรือแนวทางแก้ไขปัญหอย่างแท้จริงอย่างยั่งยืน ได้แก่

๑.๑ วิจัยพัฒนาพันธุ์ลำไย โดยให้มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะ เช่น ด้านทานโรค/แมลง ผลใหญ่ เมล็ดลีบ สีสวย คุณค่าทางโภชนาการ/ สารสำคัญสูง เพื่อเพิ่มทางเลือกพันธุ์การค้าให้แก่เกษตรกร

๑.๒ วิจัยเทคโนโลยีการผลิตลำไยอินทรีย์ เช่น การกระตุ้นการออกดอก การจัดการธาตุอาหาร การใช้อยูชีวภาพ การป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยใช้สารชีวภัณฑ์

๑.๓ วิจัยและพัฒนาระบบการใช้ระบบการผลิตลำไยแบบอัจฉริยะแม่นยำสูง เช่น ระบบการให้ปุ๋ย อัตโนมัติ การใช้โดรน/ฉีดพ่นสารเคมี การใช้เครื่องจักรกลเก็บเกี่ยวผลผลิต

๑.๔ วิจัยพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงาม แข็งแรง และพัฒนาวัสดุที่ใช้ในการทำบรรจุภัณฑ์ ที่ตรงกับความต้องการของผู้ส่งออกสินค้าลำไย

๑.๕ พัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อการจำหน่ายลำไยในประเทศ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

๑.๖ วิจัยและพัฒนาระบบการแปรรูปลำไยสำหรับการบริโภคและการสกัดสารสำคัญต่างๆ เพื่อใช้ ประโยชน์ในด้านเวชภัณฑ์/เวชสำอาง

๑.๗ วิจัยและพัฒนาระบบ Platform การตลาด แบบ Pre-order หรือการขยายช่องทาง การตลาดผ่านทางสื่อออนไลน์ทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งมีระบบตรวจสอบย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ

๒. สนับสนุนให้มีการทำวิจัยหรือการศึกษาที่มีการจัดทำระบบการจัดเก็บรวบรวมชุดข้อมูลด้านการผลิต ตลอดห่วงโซ่อุปทานทั้งในส่วนของภาครัฐ เกษตรกรและผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมอยู่ในกระบวนการผลิต ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงในอนาคต เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการได้ใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจวางแผนการผลิตลำไย เพื่อการส่งออก และให้มีการบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตลำไย

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. การผลิตลำไยของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้น มีการผลิตลำไยพรีเมียมมากขึ้น โดยสามารถส่งออก ตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้าได้อย่างมีศักยภาพ

๒. มีข้อมูลที่จะสนับสนุนให้สามารถวิเคราะห์ถึงสถานการณ์และแนวโน้มของการผลิตและการส่งออก สินค้าลำไยปัจจุบัน และสามารถลดปัญหาการส่งออกลำไยที่เกิดขึ้นได้ เพื่อให้สถานการณ์การตลาดของสินค้า ลำไยดีขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ปริมาณการส่งออกของสินค้าลำไยของประเทศไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๑ - ๕

(ลงชื่อ) .....
 ภาวิชาติ พจนศิลป์

(นางภาวิชาติ พจนศิลป์)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๑๙ / ตุลาคม / ๒๕๖๗